

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A.** bývajúceho v B., zastúpenému JUDr. J., advokátom so sídlom v D., proti žalovanému **M.**, bývajúcemu v N., zastúpenému Mgr. I., advokátom so sídlom v Z., **o zaplatenie 45 254 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 3 C 146/2005, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. októbra 2007 sp. zn. 6 Co 56/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy dovolacieho konania v sume 2 340 Sk do rúk advokáta Mgr. I., so sídlom v Z., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom z 19. decembra 2006 č.k. 3 C 146/2005-72 zaviazal žalovaného v lehote 15 dní zaplatiť žalobcovi 45 254 Sk so 6 % úrokom z omeškania od 18. júla 2005 do zaplatenia, trovy konania vo výške 17 578 Sk a vo zvyšku žalobu zamietol.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovaného rozsudkom z 24. októbra 2007 sp. zn. 6 Co 56/2007 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej (vyhovujúcej) časti zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal v lehote 3 dní zaplatiť žalovanému 28 392 Sk trov konania.

Žalobca podal proti vyššie uvedenému rozsudku odvolacieho súdu dovolanie a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietal, že napadnuté

rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu je vecne správny, preto navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, rovnako vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

V prejednávanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Žiline z 24. októbra 2007 sp. zn. 6 Co 56/2007 doručovaný účastníkom, resp. ich zástupcom, poštou. Ako vyplýva z doručeníek pripojených v spise k č.l. 104, advokát žalobcu JUDr. J. prevzal zásielku osobne 19. marca 2008 (tým nastali právne účinky doručenia rozsudku žalobcovi). Žalovanému bol rozsudok prostredníctvom jeho advokáta Mgr. I. doručený 17. marca 2008.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 19. marca 2008. Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) a uplynula 19. apríla 2008, ktorý pripadol na sobotu, a preto s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 O.s.p. posledným dňom lehoty na podanie dovolania bol najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. 21. apríl 2008.

Ustanovenie § 57 ods. 3 O.s.p. stanovuje, že lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Ustanovenie § 240 O.s.p. je však ustanovením špeciálnym, ktoré platí pre posúdenie včasnosti

podania dovolania. Preto pre dovolanie nestačí, ak je podané v lehote u ktoréhokoľvek súdu, ale musí sa tak stať na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, alebo musí byť podané na odvolacom alebo dovolacom súde.

Ak podá účastník dovolanie na nepríslušnom súde, nemá toto podanie účinky riadne a včas podaného dovolania, pokiaľ v lehote podľa ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p. nebolo týmto nepríslušným súdom odovzdané príslušnému súdu alebo orgánu, ktorý má povinnosť podanie doručiť v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca podal dovolanie pred uplynutím jednomesačnej dovolacej lehoty osobne (16. apríla 2008) na Okresnom súde Námestovo, avšak tento súd nebol súdom, ktorý rozhodoval v prvom stupni; súdom, ktorý rozhodoval v prvom stupni bol Okresný súd Dolný Kubín. Nepríslušný súd zásielku obsahujúcu dovolanie žalobcu odovzdal orgánu, ktorý ju má povinnosť doručiť, 24. apríla 2008, t.j. po uplynutí lehoty na podanie dovolania (uplynula 21. apríla 2008) a príslušnému súdu (Okresnému súdu Dolný Kubín) bola zásielka doručená 25. apríla 2008.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v danej veci podaním dovolania na Okresnom súde Námestovo osobne 16. apríla 2008 nenastali ešte účinky riadne a včas podaného dovolania. Tieto účinky by nastali len v tom prípade, keby dovolanie bolo odovzdané pošte na prepravu na adresu Okresného súdu Dolný Kubín alebo Krajského súdu v Žiline alebo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky do konca lehoty na podanie dovolania, ktorej posledným dňom bol deň 21. apríl 2008. Keďže k odovzdaniu zásielky na poštovú prepravu došlo až 24. apríla 2008, stalo sa tak oneskorene. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku.

V dovolacom konaní (procesne) úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešný účastník v dovolacom konaní podal návrh na uloženie povinnosti nahradiť mu trovy tohto konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu žalobcu (§ 14 ods. 1

písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 2 150 Sk, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 190 Sk)] predstavuje spolu 2 340 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. augusta 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková